

# ТЕЛОТО Е НЕПОДВИЖНО, А КРВТА НЕ МИРУВА

Телото е неподвижно, а крвта не мирува,  
 крвта удира по вените скаменети  
 и се распрснува во илјади капки.  
 Капките се дробат во ситна црвена прав  
 што беснее низ телото ко метежна вијулица,  
 па стојам прикован од притаена надеж или од некоја исконска страв.  
 Како ќе заврши, господи, оваа невидена битка,  
 целото тело што го прекршува и што го витка,  
 оваа битка меѓу крв и камен, меѓи камен и крв?  
 Но црвената метежна вијулица на крвта избувнува во пламен, 40  
 ко пожар се пробива низ бените скаменети  
 и се искачува на светскиот исар - На неговиот највисок врв.

Од врвот на светскот Исар го гледа сиот свет:  
 Телото на светот е измачено од црносиви сншта - пепелишта  
 но неговата крв удира по вените од сите страни,  
 ги длаби старите и отвара нови рани.  
 Крвта на светот страшен ветар станува  
 и на старото тело со одмазда му се заканува.  
 Како ќе заврши, господи, оваа невидена битка  
 целото тело на светот што го пресвиткува и што го витка 50  
 го руши телото на светот неподвижно и измачено од црносиви  
 сншта-пепелишта  
 и гори ко оган над сите вишини и новородени светлишта.

Телото е неподвижно, а крвта не мирува.  
 Крвта својот страстен пир го пирува